

бнѣзи (йлѣ бнѣзи) тѣко ѵ такѣзи, такбѣзи,
такбѣзи, ѵ нарѣч. тогїзи, тоглази, толкози,
ї дрѹги такиба. Тіл сїчки тѣ нахожда нѣ-
кой докблно, въ Бѣкѣрѣ йзданный отъ Пе-
тра X. Бѣровича за Бѣлгарскитѣ оўчилища
въ 1824 лѣто. Но тіа са тѣко помѣстни
произношениѧ, ѵ за тѣ не требува нито да се
оўпотребляватъ въ писемыатъ ѿзыкъ, ни-
то да се полагатъ за правилъ ѵ примѣри въ
грамматїка та.

(20) Той глаголъ єсмъ, въ Бѣлгарскіятъ
юзыкъ понеже є несовершено въ настоѧщее крѣ-
мла, за тѣ ѵ мѣчно може да се полага само-
стомѣлено въ слобо то, ѹлѣ ѵ почтѣ не може
да се положи самъ предъ имена та, ако ѵ да
го оўпотребляватъ нѣкои, но безпѣтно. Н.
п. що є Грамматїка; єсть єдна наука, коѧ-
то ны оўчи, ѵ проч. вмѣсто, є єдна наука,
коѧто (ї) никакъ не може да стоя предъ имене-
то, а по имена та ѵ по глаголы тѣ стоя, ка-
то н. п. що є челоубѣкъ; челоубѣкъ є, вмѣсто
челоубѣкъ єсть. Ѕ, наукилъ є, вм. наукилъ
єсть. Тѣко ѵ множеств. числѣ, ѹни са,
вмѣсто ѹни сѹть, а, сѹть иѣцыи челоубѣцы,
їже, не можеме да речеме, са нѣкои челоубѣцы,
коѧто. Тѣко ѵ, дошли са, вм. пришли сѹть.
За тѣ се полага пѣрко Славенско то чисто ѻкон-